

Niemiecki atak między Charkowem a Kurskiem

Zamierzone cele są codziennie osiągane. — Oddziały sowieckie otoczone na południowy wschód od Charkowa są prawie zupełnie zniszczone. — Na południe od Orła odbito nowe silne ataki nieprzyjaciela. — Zniszczono 115 czołgów sowieckich. — odbito ataki nieprzyjaciela w południowym Tunisie

Z Kwatery Głównej Führera, dnia 18 marca.

Naczelne Dowództwo Sił Zbrojnych podaje:

Na odcinku pomiędzy Charkowem i na północny zachód od Kurska znajdują się dywizje wojska i broni SS w ataku, posuwającym się w kierunku wschodnim. Pomimo zaciętej obrony i trudnych warunków terenowych osiągają oddziały niemieckie codziennie wytknięte cele, usuwają oddziały sowieckie ze świeżo przez nie zajętych stanowisk i przy współudziale broni powietrznej zadają im bardzo ciężkie straty.

Oddziały nieprzyjaciela, otoczone na południowy wschód

od Charkowa, zostały zniszczone prawie do reszty. Próby od sieczy ze strony nieprzyjaciela zostały udaremnione, przyczyniając mu krwawe straty.

Na południe od Orła na szerokim froncie atakowali bolszewicy wczoraj znowu znacznymi siłami piechoty i czołgów. Ataki przeprowadzane kilkoma falami zajmowały się z wielkimi stratami dla nieprzyjaciela o niewzruszony opór wojsk niemieckich, skutecznie wspieranych przez lotnictwo. W tych walkach zniszczono 116 czołgów sowieckich.

Na południe od jeziora Ilmeń atakował nieprzyjaciel znowu naprzód stanowiska niemieckie.

Podczas lokalnych walk na

froncie tunetańskim zdobyły oddziały niemieckie i włoskie jeńców. Silne ataki piechoty nieprzyjaciela na froncie południowo-tunetańskim zostały odbite, przyczyniając wysokie straty nieprzyjacielowi. Lotnictwo wielkimi siłami wspomagało obronę niemiecką.

Niemieckie myśliwce zestrzeliły nad Morzem Śródziemnym 5 nieprzyjacielskich samolotów, wśród nich 4 samoloty torpedowe.

Major Philipp, dowódca grupy w pewnym pułku samolotów myśliwskich osiągnął wczoraj po zestrzeleniu 4 maszyn nieprzyjacielskich swoje 203 zwycięstwo powietrzne.

Sukcesy niemieckich łodzi podwodnych u wybrzeży Ameryki Południowej

BERLIN (DNB). Komunikat specjalny z dn. 15 marca, wspominał o zatopieniu 7 statków u wybrzeży Ameryki Południowej gdzie pewna grupa niemieckich łodzi podwodnych zaatakowała dobrze zabezpieczoną karawanę statków tuż u wschodniego wybrzeża Brazylii. Przy ukrytym w chmurach księżycu kilka łodzi zaatakowało grupę statków i w ciągu nocy storpedowało 8 statków.

Natychmiast po pierwszych wybuchach torped rozpoczęła się nadzwyczaj silna obrona zaś granaty świetlne oświeciły teren walki.

Statki ochronne, a więc przede wszystkim kontrtorpedowce i korwety miały dzięki temu możliwość pełnego wykorzystania swej artylerii i broni mechanicznej. Przeciwko łodziom jeszcze nie zauważonym zastosował ze swej strony przeciwnik jednocześnie wszystkie swe możliwości rozpoznawcze. Inne łodzie, które już się zanurzyły, były wystawione na kilku godzinne ataki bomb głębinowych po zawziętym ich ściganiu.

Statki ochronne nie potrafiły zapobiec zatopieniu frachtowca pasażerskiego, 2 wielkich parowców transportowych, 2 transportowców z ładunkami materiału wojennego oraz jednego bardzo ładownego wielkiego statku-cysterny i jednego parowca. Losu jeszcze jednego statku storpedowanego nie można było ustalić, gdyż na łódź podwodną najechały kontrtorpedowce wypychając ją pod wodę i w ciągu szeregu godzin atakując bombami głębinowymi.

Oprócz sukcesów tej jednej nocy ofiarą torped niemieckich łodzi podwodnych na ogromnych przestrzeniach Atlantyku padło jeszcze 7 innych statków o pojemności 43000 TRB. Były to przeważnie bardzo ładowne szybkobieżne statki, płynące po części ma-

mi zabezpieczonymi grupami lub oddzielnie. Łodzie podwodne dopędziły je i po częstym krótkim ściganiu zdołały zatopić.

Pewną łódź podwodną niemiecką, wypływającą z portu w zatoce Biskajskiej zaatakował kilkumotorowy bombowiec angielski. Załoga tej łodzi broniła się przeciwko uparcie atakującemu nieprzyjacielowi i wreszcie zdołała bombowiec tak ciężko uszkodzić, że spadł on w morze tuż obok łodzi. Łódź podwodna nie mając uszkodzeń, kontynuowała swą drogę dalej na teren operacyjny.

Walka na lagunach Morza Azowskiego

Zupełne zniszczenie sowieckich grup bojowych

BERLIN (DNB). Ogłoszone rozbiście bolszewickich prób otoczenia od północy przyczółka mostowego na Kubani, wymagało od żołnierzy niemieckich nadzwyczajnego hartu. Wzdłuż wybrzeża Morza Azowskiego ciągnie się do 50 km. dochodzący pas lagun, który składa się z poszczególnych przesmyków, kałuż wodnych i szerokich bagien. Tędy przetrzuciły Sowiety, dopóki bagna częściowo były zamrażnięte dwie dywizje, które w końcu głęboko na tyłach

stanowisk niemieckich wyostały się na ląd. W dwóch wsiach miała się odbyć zbiórka poszczególnych oddziałów, by stąd wspólnie uderzyć na tyły niemieckie.

Lecz do tego nie doszło. Rzucona przeciwko nieprzyjacielowi niemiecka grupa bojowa złamała po zaciętych dwudniowych zmaganiach się opór nieprzyjacielskich klinów uderzeniowych i zniszczyła wojska obydwoh dywizyj sowieckich w ciężkich walkach pościgowych.

Jeden z użytych do tej akcji pułków grenadierskich dotarł w potężnym marszu przez głębokim błotem pokryte drogi do jednego z nieprzyjacielskich klinów uderzeniowych i przystąpił natychmiast do ataku na wieś zajęta przez dwa pułki bolszewickie. Aczkolwiek nieprzyjaciel stale otrzymywał po silki, miejscowość została następnego dnia zajęta, przeciwnik odrzucony o kilka kilometrów na bagna, które tymczasem całkowicie odtajały.

Trzeciego dnia pościg rozwijał się dalej. Co raz głębiej zapadał grenadierzy w bagna, i wodę, która często sięgała im do bioder. Lecz nie dawali oni odpoczynku nieprzyjacielowi i co raz więcej bolszewików zostawało na drodze. Dwa bataliony sowieckie usiłowały użyć podstępny, jednak chytrą ta nie pomogła nieprzyjacielowi; obydwa bataliony zostały całkowicie zniszczone.

Jeszcze dwa dni trwał pościg, aż w końcu przywrócono łączność z najbardziej naprzód wysuniętymi stanowiskami niemieckimi. Po upływie pięciu dni i nocy, kiedy to żołnierze maszerowały i walczyły wśród

bagien i wody i nigdzie nie mogli znaleźć suchego miejsca na którym choćby przez moment mogli odpocząć, wszyscy bolszewicy, którzy przedostali się przez laguny zostali do ostatniego żołnierza zniszczeni.

BERLIN (DNB). W nocy na 16 marca nastąpił masowy atak ciężkich niemieckich bombowców na węzeł kolejowy Bołogoje na linii Leningrad-Moskwa. Przy dobrej widzialności zrzucono bomby ciężkiego kalibru na parowozownie, budynki stacyjne i pociągi transportowe. Wskutek tych działań prowadzonych kilku falami powstały wielkie pożary, widziane z nad jeziora Ilmeń.

TANGER (DNB). Brytyjsko-amerykański sąd wojсковy wydał w Constantine ponownie wyroki śmierci na pewną liczbę Arabów. Tym razem skazano 16 muzułmanów na śmierć. Trzech innych tubylców skazano na dożywotnie roboty przymusowe, jednego na 20 lat robót przymusowych i jednego na 20 lat więzienia. Wyroki śmierci zostały już wykonane.

„Zdawało się, że to piekło się rozpętało...“

Dziennikarz brytyjski przeżył bitwę z łodziami podwodnymi

GENEWA (DNB). „Musielismy tak gwałtownie walczyć przeciwko łodziom podwodnym, że trzykrotnie wyszły nam bomby głębinowe“ — pisze współpracownik morski gazety „Daily Herald“ w sprawozdaniu ze swoich przeżyć w czasie podróży w konwoju z Anglii na Morze Śródziemne. Korespondent znajdował się na pokładzie kanadyjskiej korwety i przeżył tam, co to znaczy „wojna łodziami podwodnymi“ prowadzona przez Hitlera.

Dzisiaj podróż morską do Gibraltaru nie jest wcale „podróżą po zakup jedwabnych pończoch“, jak ją dawniej nazywali angielscy marynarze. Kto chciałby w Gibraltarze tańiej aniżeli w Anglii nabyć jedwabne pończochy, ten musi wprawdzie przywieźć ten wywal-

czyć sobie podróż morską ciągnącą się przez 1000 mil. Nie tylko łodzie podwodnych obawiają się konwoje, lecz także szybkie maszyny typu Focke-Wulf. Korespondent widział na własne oczy, jak ochraniaje przez okręty wojenne angielskie statki handlowe zostały niespodzianie trafione torpedami. Są to niezapomniane chwile. Zdawało się, że to piekło się rozpętało i to nie tylko nad i pod wodą, lecz także w powietrzu.

LIZBONA (DNB). Nowego, bezpośredniego dowodu ciężkich strat brytyjskich i amerykańskich okrętów na Atlantyku dostarcza komunikat Port Czerw. Krzyża, który oznajmił we środę, że parowiec portugalski „Sines“ przywiózł znowu 71 amerykańskich rozbitków do portu Horta na Azorach

Wspólnota losów narodów europejskich

Serbski minister oświaty Jonić pisze w artykule pod tytułem „Walka o Europę“, uziemczonym w gazecie „Novo Vreme“, że należy przekonać wszystkie narody europejskie o konieczności europejskiej wspólnoty. Wspólnotę nakazuje już choćby sam imperializm brytyjsko-amerykański. Z jednej strony może na zauważyć, że Stany Zjednoczone już podczas wojny dążą do zagarnięcia wszystkich kolonii europejskich, z drugiej

zaś strony nie troszczą się o los narodów europejskich, które pozostawili Sowietom. Pod tym kątem widzenia należy ocenić walkę, jaką prowadzą Niemcy. Jest to walka obronna Europy przeciwko bolszewizmowi i przeciwko plutokracji, dlatego też obowiązkiem wszystkich narodów kontynentu europejskiego jest czynić wszystko we własnym interesie, aby ta walka wypadła na korzyść Europy.

(„Wilnaer Zeitung“).

